
DOPROWADZENIE (3) *sb n*

Oba o, a oraz pierwsze e jasne.

sg G doprowadzenia (2). ◇ L doprowadzeniu (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przeniesienie, zaniesienie; odwiezienie; odstawienie (3) : Woiewodá do gránic ziemie będzie go [oskarżonego] powinien doprowádzić: który od czáfu doprowádzenia Woiewodzého [qui á tempore conductus palatini JanStat 627] przez Rok ziemi Królestwu obywatélóm żadnych łzkód czynić niema SarnStat 156 [idem] 242.

W przeni [czego] (1) : aby [...] y ony drugie łłowá łwe vważyć [ks. kanonik mógl] [...] o do prówádzeniu [!] przez Michála s dułze Moizelzowey do Ráiu CzechEp 99.

*Cf **DOPROWADZIĆ***

BZ